

Sygn. akt I CSK 587/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku B. J. Z.
przy uczestnictwie F. Ł., S. Ł. i E. R.
o zasiedzenie służebności gruntowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie do uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na jej oczywistą zasadność oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. O oczywistej zasadności skargi, w ocenie skarżącego, ma świadczyć ewidentnie nietrafne orzeczenie wynikające z nieuznania przez Sąd, że istnieje trwałe urządzenie pozwalające na korzystanie ze służebności gruntowej. Zarzut ten jednak w ogóle nie podlega kontroli w postępowaniu kasacyjnym, a więc tym bardziej nie może świadczyć o oczywistej zasadności skargi. Natomiast istotne zagadnienie prawne mające uzasadnić przyjęcie skargi do rozpoznania to, w ocenie skarżącego, potrzeba interpretacji przez Sąd Najwyższy zwrotu: „trwałe i widoczne urządzenie” w kontekście tego, czy takim urządzeniem jest nie tyle zbudowanie drogi, lecz jej granic (boków?). Zagadnienie to nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z następujących względów. Po pierwsze, nie powstaje na tle tej sprawy – jak bowiem wynika z ustaleń stanu faktycznego, miejsce wykorzystywane na przejazd było ogrodzone tylko z jednej strony, a więc granic nie miało. Po drugie, określenie „trwałe i widoczne urządzenie” celowo jest nieostre, aby umożliwiało właściwe zastosowanie go na tle różnych stanów faktycznych – jest jasne, że nie wyklucza ono za uznanie za takie urządzenie granic drogi – ocena zawsze musi być dokonywana na tle całego stanu faktycznego sprawy.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.